

Jerzy Harasymowicz-Broniuszyc (1933 – 1999)

Jerzy Harasymowicz, Jerzy Harasymowicz-Broniuszyc (ur. 24 lipca 1933 w Puławach, zm. 21 sierpnia 1999 w Krakowie) – polski poeta, założyciel grup poetyckich "Muszyna" i "Barbarus".

Należał do tzw. pokolenia "Współczesności". Zadebiutował w 1953 roku, razem z czterema innymi poetami: Mironem Białoszewskim, Stanisławem Czyczem, Bohdanem Drozdowskim i Zbigniewem Herbertem publikując wiersze i prozę poetycką w "Życiu Literackim". Jego pierwszym tomikiem były wydane w 1956 roku Cuda. Publikował również na łamach m.in. "Twórczości", "Tygodnika Powszechnego" i "Dziennika Polskiego".

Laureat licznych nagród, m.in.: Nagrody im. Stanisława Piętaka (1967), Nagrody Fundacji im. Kościelskich (1972), głównej Nagrody Ministra Kultury i Sztuki (1975).

Jego twórczość charakteryzowała się "przesyceniem" opisów, co czyniło wymyślone przez niego mitologie niezwykle szczegółowymi i sprawiającymi wrażenie realnych. Interesował się kulturą Łemków oraz słowiańsko-chrześcijańską, do których to zainteresowań często odnosił się w swoich utworach.

Z poezji Jerzego Harasymowicza wywodzi się termin "kraina łagodności", do którego w swoich piosenkach nawiązywał Wojciech Bellon, a bywał później utożsamiany z poezją śpiewaną.

Harasymowicz był pisarzem płodnym, umierając zostawił po sobie ponad 40 tomów wierszy, liczne wybory wierszy i 2 bajki dla dzieci sprzedane łącznie w liczbie ponad 700 000 egzemplarzy.

Jego prochy rozsypano nad bieszczadzkimi poloninami, a symboliczny grób stanowi pomnik w kształcie bramy na Przełęcz Wyżnej.

Z poezji Jerzego Harasymowicza zrodził się projekt muzyczny "W górach jest wszystko co kocham" który w ostatnich latach podbił wszystkie festiwale piosenki studenckiej i turystycznej w Polsce.

